

De Huilende Spiegel

Geschreven door Annemarieke van der Voort

**Lisse, juni 2000
Met extra scènes (2007)**

Lijst van personages:

In volgorde van opkomst:

Hutsefluts, de hofnar van Sneeuwwitje

Bep, schoonmaakster

Toos, schoonmaakster

Koningin, stiefmoeder van Sneeuwwitje

Spiegel

Karkas, raaf, rechterhand van de koningin

Vladimir, raaf

Engelbert, raaf

Sneeuwwitje

Dommel, dwerg

Sniezel, dwerg

Dopie, dwerg

De Huilende Spiegel

Eerste scène: Bep, Toos, nar, koningin, spiegel en raven

Het is een jaar na de bruiloft van Sneeuwwitje en de prins. We bevinden ons in een kamer van het stoffige kasteel van de boze koningin. Spinrag overal, scherven op de vloer en een haak aan de muur waaraan de spiegel heeft gehangen. Er is het hele jaar niets opgeruimd of schoongemaakt.

Opkomst de hofnar van Sneeuwwitje met twee bedienden die emmers, bezems en sponzen met zich meeslepen. Ze beginnen ijverig schoon te maken terwijl de nar er landerig tussendoor loopt.

Bep: Ik begrijp niet waarom we de moeite nemen deze boel op te ruimen, er komt zo te zien nooit iemand op bezoek.

Toos: Zelf houdt ze in ieder geval niets bij, die viespeuk, moet je eens kijken naar die spinnewebben, getsiederrie.

Bep: Ze? Wie is 'ze'? Woont hier dan nog iemand? Ik dacht dat dit het buitenhuis van Sneeuwwitje was, wie woont hier dan?

Toos: De zogenaamde 'Boze Koningin', die stakker, ze heeft geluk dat ze nog leeft. Toen ze uit woede die spiegel kapot smeed, vlogen de scherven haar om de oren, ze is er met een paar krasjes nog goed vanaf gekomen.

Bep (*leunend op de bezem*): Ach ja, Sneeuwwitje was toen de mooiste in het land en daar kon ze niet tegen. Maar wat een schoonheid hè, die Sneeuwwitje. Toen ze trouwde met de prins, . . . in die prachtige jurk, ik kreeg er een brok van in mijn keel.

Toos: Ja, de koningin ook, een brok spiegel, haha. Moet je kijken, de scherven liggen nog overal, en het is alweer een jaar geleden. (*begint de scherven op te rapen*) Ik begrijp niet waarom er nu ineens opgeruimd moet worden, zou er wat te gebeuren staan? Ik vraag het de nar. Zeg hofnar, van wie moeten we eigenlijk deze rommel opruimen?

Nar: Oh, Sneeuwwitje is in verwachting, ze krijgt een baby, ze is zo gelukkig dat ze nu opeens medelijden met de koningin heeft gekregen. Daarom heeft ze mij gestuurd, om te zorgen dat het hier netjes wordt, en om de koningin op te vrolijken. Maar ik kijk wel uit, de laatste keer dat ik bij haar naar binnen ging, slingerde ze een kandelaar naar mijn hoofd. Dus nu hang ik maar wat rond tot Sneeuwwitje me terugroept, maar ik verveel me verschrikkelijk, heb je niet wat voor me te doen?

Toos: Hier, je kunt een afvalbak zoeken om deze scherven in te gooien, wat een bende zeg.

Nar: (*pakt de scherven aan*) Toch zonde van zo'n mooie spiegel. Weet je wat, ik ga proberen of ik hem weer in elkaar kan lijmen. Dan is het net alsof ik een puzzel maak en ik ben gek op puzzelen, joepie! Waar is de lijm, misschien wel in de keuken. (*gaat af met de scherven*)

Toos en Bep zingen al schoonmakend een lied, misschien beginnen ze een sopgevecht of zoiets.

Opkomst koningin in een ochtendjas, ze ziet er net zo stoffig en slordig uit als het kasteel.

Koningin: Wat is dat allemaal voor een kabaal? Wie zijn jullie, wat doen jullie hier? Emmers, sponzen, wie gaat dat allemaal betalen? Wie heeft jullie laten komen? Vooruit, zeg op of ik sla erop.

Bep: *(stamelend)* Uwe hoogheid, het spijt ons verschrikkelijk, de nar heeft ons laten komen, hij betaalt alles.

Koningin: De nar? Welke nar? Toch niet die rotnar van Sneeuwitje hè? Wat voert dat akelige kereltje in zijn schild? Waar zit die kabouter?

Bep: Dat weten we echt niet, hoogheid, we hebben hem al heel lang niet gezien.

Koningin: *(naar het publiek)* Hebben jullie hem gezien? *(de twee bedienden schudden heftig van 'nee' naar het publiek)*

Toos: Misschien is hij even naar de supermarkt.

Bep: Ja of eh, of op vakantie ofzo.

Koningin: *(dreigend)* Denken jullie soms dat ik gek ben? Jullie weten wel degelijk waar hij is *(zwaait met haar scepter)* SIMSALABIM!! Ik verander jullie in een paar afgetrapte nikes als je me nu niet meteen zegt waar hij is, die trol.

Bep en Toos samen: WAAAH!! Wegwezen! *(Grijpen emmers, sponzen enz. en rennen het toneel af)*

Koningin: *(naroepend)* Ja, hoepelen jullie maar gauw op, duf stelletje stoffers! En kom hier nooit meer terug als je leven je lief is! Emmersmoelen! Sponskoppen!! *(in zichzelf mopperend)* Komt hier ongevraagd binnen met stinkzeep en schimmelborstels. Hoe durven ze. Een mens heeft geen rust meer in haar eigen kasteel. Waar zit die nar, ik weet dat 'ie in de buurt is. Ik voel het gewoon, en o wee als ik hem te pakken krijg. *(gaat af)*

Opkomst nar, met een gelijmde spiegel in zijn handen.

Nar: Spiegeltje, spiegeltje, je bent weer heel, nu moet ik een mooi plekje vinden om je op te hangen, es even kijken hoor, hier misschien? *(hangt de spiegel aan de haak)*

Spiegel: Meneer nar, ik weet dat u het goed bedoelt, maar kunt u me niet gewoon weer aan stukken gooien alstublieft?

Nar: *(deed een sprongetje achteruit van schrik toen de spiegel begon te praten)* Héé, je kunt ook nog steeds praten! Wat geweldig! Maar eh, wacht even, je aan stukken gooien? Waarom wil je dat ik je weer aan stukken gooi?

Spiegel: *(begint te snikken)* O meneer nar, ik ben zo lelijk nu, overal barsten en littekens. En nu heeft u me ook nog op het beste plekje in het kasteel gehangen, waar iedereen me kan zien. O hangt u me toch alstublieft in de kelder of gooi me weer kapot. Toe, meneer nar, gooi me toch weer kapot. *(huilt zachtjes)*

Nar: Maar mevrouw spiegel toch! Hoe kunt u dat nou zeggen? U bent toch de mooiste, meest bijzondere spiegel in het land. U bent de enige die kan praten! Dat is toch geweldig!

Spiegel: Niemand wil praten met een spiegel die er zo verschrikkelijk uitziet als ik. Dit spiegeltje, spiegeltje aan de wand, is het lelijkst in het hele land, BOEHOEHOEOEOE! (*hard huilend*)

Nar: (*haalt een zakdoek tevoorschijn, begint de tranen van de spiegel te drogen*) Nou ja zeg, wat een onzin! De mooiste schilderijen van de wereld zitten vol barsten en afgebladderde verf en u maakt zich zorgen over een nietig scherfje hier en daar.

Spiegel: Dat zegt u zeker alleen maar om mij op te vrolijken want dat is uw beroep. (*dan met een klein stemmetje*) Meent u dat, van die afgebladderde verf?

Nar: Natuurlijk! Kijk maar naar de Nachtwacht of de Mona Lisa. Prachtige schilderijen, maar als je van dichtbij kijkt, dan kun je zien dat er duizenden kleine barstjes in de verf zitten. Toch komen er miljoenen mensen op af, vooral op de Mona Lisa. (*zucht*) Ach die mooie, mooie Mona Lisa.

Spiegel: (*waterig glimlachje*) Echt waar?

Nar: Erewoord! Trouwens, je ziet toch ook wel eens mensen met pukkeltjes of een hazenlipje, misschien missen ze zelfs een arm of een been ofzo en dan zijn ze toch ook niet meteen lelijk?

Spiegel: Nee, dat is waar, meestal zijn ze zelfs erg mooi, vooral als ze lief zijn.

Nar: Zie je nou wel? Je bent gewoon een schoonheid!

Spiegel: Ach meneer nar, wat bent u toch lief. U heeft mij weer in elkaar gelijmd, u bent de liefste, mooiste nar in het land, laat me u een kus geven.

Nar: (*verlegen*) Nou vooruit dan, eentje maar. Ik wil me niet teveel aan u gaan hechten. U hoort tenslotte bij dit kasteel met die enge koningin.

Terwijl de spiegel en de nar elkaar kussen komt de koningin binnen.

Koningin: Wel alle donders, daar heb je hem! Zit 'ie nou zijn eigen spiegelbeeld te zoenen? Wat een ijdeltuit. Nou kan ik hem mooi te grazen nemen. (*sluip op de nar af*) (*grijpt de nar*) Ik heb je! Klein ettertje! Nou zal je eens wat beleven. (*ziet de spiegel*) (*stotterend*) Maar . . . maar . . . dat is . . . (*dan uit volle borst*) WIE HEEFT DE BRUTALITEIT GEHAD OM DIT ONDING WEER IN ELKAAR TE ZETTEN?!!!

Nar: Eh, nou eh, het zit namelijk zo . . .

Koningin: (*grijpt de nar met beide handen in zijn kraag en tilt hem bijna van de grond, neus-aan-neus*) Eerst stuur je een stelletje halfzachten met bezems en sponzen op me af om me te teisteren en dan hang je dat afschuwelijke ding weer aan de muur. . . .

Spiegel: Zo afschuwelijk ben ik nou ook weer niet hoor, vraag maar aan meneer nar.

Koningin: En het praat ook nog steeds! Nu ga je me eerst vertellen wie hierachter steekt en dan geef ik je een ontzettende oplawaai.

Nar: Eh, Snee-, Snee-, het was Snee-.

Koningin: SNEEUWWITJE!! Ik had het kunnen weten. Vanaf de dag dat ze geboren werd heeft ze me niets dan ellende bezorgd. Een doorn in mijn oog, een nagel aan mijn kist is ze. Wat moet ze nu weer van me?

Nar: Sneeuwwitje is in verwachting en nu wil ze het verleden vergeten en weer vrienden met u worden, u bent tenslotte familie.

Spiegel: (*verheugd*) Sneeuwwitje krijgt een baby!! O wat enig!!

Koningin: Sneeuwwitje een baby, o god, ook dat nog. Nog een heilig boontje in de familie, alsof één slijmjurk niet meer dan genoeg is. Maar . . . maar wacht eens even . . . Als Sneeuwwitje zwanger is dan heeft ze natuurlijk een dikke buik. Zo'n bolle, dikke, vette, ronde, onafzichtelijke buik! HAHA! Enneh . . van die opgezwollen enkels en paarsblauwe spataderen op haar benen . . en misschien heeft ze zelfs wel een beetje een onderkin . . .dus . . DUS kan ze niet meer de mooiste zijn. Volgens de spiegel was er maar één mooier dan ik en dat was zij. Dus moet ik nu wel de mooiste zijn! HAHAHA!!! Ik ga het meteen aan de spiegel vragen. Narretje, je hebt geluk, ik laat je deze keer gaan. Ga dat domme wicht van een Sneeuwwitje maar vertellen dat ik hoop dat ze nog lang en vaak zwanger zal zijn en hoepel nou maar gauw op.

Nar weg.

Koningin: (*achter de kaptafel, gezicht poederen, het haar in fatsoen brengen enz.*) *Terwijl ze hier mee bezig is zingt ze in zichzelf. 'Ik ben de mooiste, ik ben de mooiste, olé, olé, olé.' Op de toon van 'Oranje Boven'. Dan trekt ze haar jurk recht, zet de kroon op het hoofd, schouders naar achteren, borst vooruit, kin in de lucht schrijdt ze met langzame, waardige passen naar de spiegel. Op dit moment heeft ze lang gewacht.*

Koningin: Spiegeltje – Spiegeltje aan de wand . . . WIE is het mooiste in het land?

Spiegel: Door mij stuk te gooien heeft u mij het spreken ontnomen
Toen is op een dag de nar langsgekomen
Hij heeft mij gelijmd en weer opgehangen
Heeft mij gekust op beide wangen
Hij heeft mijn tranen gedroogd met zachte hand
Daarom is hij de mooiste, de allermooiste in het hele land.

Op het horen van deze woorden krijgt de koningin een woedeaanval. Krijgend en schoppend in het rond, rukt ze de kroon van het hoofd, smijt hem op de grond, stampt op de kroon enz. Uiteindelijk grijpt ze de spiegel, houdt hem hoog boven haar hoofd, van plan hem opnieuw aan gruzelementen te gooien als een zwarte raaf die door het raam het geheel heeft gadeslagen, haar tegenhoudt.

Karkas: Daar zou ik nog even mee wachten, o mijn koningin.

Koningin: Geef me één goede reden waarom ik deze spiegel niet zou verbrijzelen, ze heeft me niets dan ellende bezorgd.

Karkas: Om te beginnen is het te gevaarlijk, vorige keer werd u ook door rondvliegende scherven geraakt, ten tweede is de spiegel niet goed bij haar hoofd, zij is tenslotte verliefd op de nar, dan moet je wel hartstikke getikt zijn. Ten derde, en dat weet u zelf heel goed, zult u pas weer tevreden zijn als u DEZE spiegel hoort beweren dat u de mooiste bent, en daar moeten we aan werken.

Koningin: Ach Karkas, mijn raaf, je hebt natuurlijk gelijk (*hangt de spiegel weer op*) maar wat kan ik er aan doen? De spiegel heeft haar eigen kracht, ik kan haar niet opnieuw betoveren, . . . maar ik kan de nar natuurlijk wel betoveren!! Jaah! Ik tover de nar gewoon om in kaas en klaar is kees!!

Karkas: Nee, dat werkt niet, de spiegel is verliefd op de nar, en het maakt niet uit of hij kaas is of een hofnar. Als u hem omtovert in kaas, wordt de spiegel verliefd op kaas, tovert u hem om in een kikker dan is de spiegel daar weer verliefd op, nee er zit maar 1 ding op. (*met zijn rug naar de spiegel, halffluisterend zodat de spiegel het niet kan horen*) U moet de nar uit de weg ruimen.

Koningin: (*somber*) Dat heb ik met Sneeuwwitje ook al eens geprobeerd, toen zaten die stomme dwergen me steeds dwars.

Karkas: Die dwergen hebben geen interesse in de nar, ze zijn veel te druk bezig met de kinderkamer van Sneeuwwitje, geloof me, vermoordt de nar, en al uw problemen zullen over zijn.

Koningin: Karkas, je bent een genie! Ik ga meteen mijn messen slijpen!
HAHAHAHHAAAAAAAAAAAAA!!!! (*handenwrijvend naar het publiek*) Ik ga de nar in mootjes hakken hi hi hi. (*af*)

De raaf loopt wat ijdeltuiterig rond kijkt wat in de spiegel, plukt wat aan zijn veren.

Spiegel: Zeg Karkas, mag ik je iets vragen?

Karkas: Mmmmmm?

Spiegel: Waarover hadden jullie het zojuist? Jij en de koningin?

Karkas: Wij? Oh eh, over voetbal, . . . hup Holland hup . . . Je kent dat wel.

Spiegel: Maar de koningin houdt helemaal niet van voetbal en jij ook niet. En waarom gaat de koningin haar messen slijpen? Voert ze iets in haar schild, gaat ze iets gemeens doen, nee toch? (*naar het publiek*) Hebben jullie soms gehoord wat de koningin gaat doen met die messen?

Hopelijk wordt er nu wat heen en weer geschreeuwd tussen het publiek en Karkas, een soort wellen-nietes uitwisseling, met een geschokte spiegel ertussen.

Karkas: Ik ga hier weg, het wordt me te heet onder de voeten. (*gaat af*)

Spiegel: O, wat verschrikkelijk. Die gemene koningin wil mijn lieve narretje vermoorden, o jeetje wat moet ik nu doen?

Opkomst nar.

Nar: Nou was ik helemaal mijn jas vergeten waar ligt dat ding. Hallo spiegeltje, heb jij misschien ergens mijn jas gezien? *(zoekt in het rond)* Aha, daar is die al, zo zie je maar weer, gij zoekt en gij zult vinden.

Spiegel: Meneer nar, u moet hier onmiddellijk weg, het is niet veilig voor u, u moet vluchten, snel . . . SNEL!

Nar: Maar mevrouw spiegel! U ziet er zo witjes uit, voelt u zich wel goed?

Spiegel: De koningin wil u vermoorden ren toch alstublieft hard weg, ze is haar messen aan het slijpen.

Nar: Ach spiegeltje, HAHA, je kunt alweer grapjes maken, dat doet me goed.

Spiegel: Het is geen grapje, echt niet, en het is allemaal mijn schuld. *(begint weer te snotteren)* Maar ik kon er niets aan doen, echt niet, de koningin heeft mij betoverd zodat ik altijd de waarheid spreek, o het is allemaal zo verschrikkelijk.

Nar: Wat heb je dan tegen haar gezegd?

Spiegel: Nou, dat u de mooiste bent natuurlijk.

Nar: Ik? De mooiste? Nu weet ik zeker dat je niet helemaal in orde bent, zal ik even een asprietje voor je halen?

Spiegel: Nee! Daar heeft u geen tijd voor, u moet hier weg, meteen!

Nar: De mooiste . . . ik . . .de mooiste . . . da's een goeie, haahaa.

Spiegel: Ze wil u in mootjes hakken! Luister toch naar me, lieve meneer nar.

Nar: Die moet ik aan Sneeuwwitje vertellen . . . DE NAR IS DE MOOISTE IN HET HELE LAND, dat is nog eens lachen!! Die spiegel, je bent me er eentje, zeg.

Op dit moment komt de koningin sluipend op de nar af die met zijn rug naar haar toe staat. Ze heeft een groot mes in haar handen dat ze dreigend boven haar hoofd houdt. Met een beetje geluk barst de zaal nu uit in geroep en gekrijs.

Spiegel: Kijk uit ! Pas op!!

Nar: Huh? *(kijkt om zich heen, ziet de koningin, schrikt en begint te rennen).*

Koningin: Blijf staan klein kreng, kom hier, ik krijg je wel !!!!*(enz.)*

Nar rent van het toneel af nagejaagd door de koningin.

Spiegel: Zou die arme nar ergens kunnen schuilen? Ik hou mijn hart vast. Oh hoe moet dat nu aflopen?

Karkas komt intussen binnen met een paar maten, kijkt in het rond, loopt erbij alsof het kasteel van hem is.

Karkas: Ik zal je vertellen hoe dit afloopt, spiegeltje, spiegeltje. Ten eerste vermoordt de koningin de nar.

Spiegel: Zeg toch alstublieft niet van die akelige dingen.

Karkas: Ten tweede ga jij haar vertellen dat ze de mooiste is in het hele land. Vervolgens schrijft zij een brief naar Sneeuwitje dat ze nu gelukkig is en dat er niemand meer hoeft langs te komen om haar op te vrolijken of om schoon te maken of nog meer van die onzin. Daarna vermoord ik de koningin en word ik zodoende HEER EN MEESTER van het kasteel HAHHAHA!! Nog vragen, o uwe onbenulligheid?

Spiegel: Wat gebeurt er dan met mij?

Karkas: Jouw toverkracht verdwijnt als de koningin dood gaat, jij wordt een gewone, simpele alledaagse spiegel. Ik hak je aan stukken en maak kleine zakspiegeltjes van je voor mijn vrienden hier.

De raven doen gezamenlijk een lied met een dansje, terwijl de spiegel jammerend toekijkt, daarna valt het doek. Einde kasteelscène.

*Scène 2: Sneeuwwitje, dwergen, nar en koningin, extra scènes met Karkas en raven
Als het doek weer op gaat, zijn we in het bos, een hoogzwangere Sneeuwwitje loopt neuriënd rond.*

Sneeuwwitje: Oh wat is de wereld toch mooi in de zon, de bloemetjes, de bijtjes (*wrijft zich over de buik*) en mijn kleine gevangen vogeltje daarbinnen. Ik hoop dat je op je vader lijkt en niet op mij. Als je op mij lijkt, krijgen we de grootste problemen. Ik krijg het er koud van als ik eraan denk, vergiftigde appels, een wraaklustige koningin, akelige zwarte vogels die je uitlachen oh jee, ik moet even gaan zitten hoor.

We zullen je 24 uur per dag moeten bewaken als blijkt dat je zo mooi bent als ik. Je zult eenzaam opgroeien zonder vriendjes of vriendinnetjes want niemand is te vertrouwen, (*handen in het haar*). Oh MIJN GOD waan ben ik aan begonnen. (*Opent een pot augurken en gaat zitten stress-eten*) Ik ben vast een hele slechte moeder voor je. Ik weet zeker dat ik op een dag bij de bakker eventjes niet op je let als ik zijn lekkere tijgerbroodjes ruik. Of ik zie een mooie jurk bij de C&A of een lekkere meloen bij de fruitstal op de hoek en ik laat eventjes je hand los om te voelen en dan (*helemaal in de stress nu*) ineens ben je verdwenen! Dit is te verschrikkelijk om over na te denken, ik kan dit niet aan.

Maar ach, wat zit ik mezelf toch weer onnodig op te winden, dat is helemaal niet goed voor me, het schijnt erbij te horen hè. Hoge bloeddruk, op hol geslagen hormonen, zere voeten, noem maar op. Natuurlijk ben je veilig. Daar heeft de nar wel voor gezorgd. Hij heeft de koningin opgevrolijkt met zijn liedjes en zijn grappen. Ze is nu vast een lieve koningin, ik weet het zeker.

De dwergen komen op met materiaal voor het opknappen van de kinderkamer.

(Nar sprint over het toneel langs de dwergen)

Dommel: Zagen jullie dat? Wat was dat?

Sniezel: Volgens mij vloog er een harlekijn langs, wat had die een haast zeg.

Dopie: Het leek wel alsof de duivel hem op de hielen zat.

(Op dat moment sprint de koningin over het toneel, mes in de hand)

Dommel: Was dat niet onze koningin?

Sniezel: Ik dacht dat zij zich van alle openbare functies had ontdaan, waar zou ze dan heen gaan met die schaar?

Dopie: Dat was geen schaar, het was een mes, een groot, glimmend mes. Ze zag er bovendien nogal kwaad uit.

Dwerg 1: Mmm. Een boze koningin met een groot glimmend mes, waar heb ik dat eerder gezien . . .

Met z'n drieën: SNEEUWWITJE!!!

Sniezel: Zou ze achter Sneeuwwitje aanzitten? Nee toch!

Dopie: Volgens mij zat ze achter die harlekijn aan.

(Koningin rent weer over het toneel, rent af en komt hijgend en puffend bij de dwergen tot stilstand)

Koningin: Hebben jullie misschien een klein mannetje gezien met een rare muts op zijn hoofd?

Dommel: Wij? U bedoelt of wij die gezien hebben?

Koningin: Ja, ja, schiet op, ik heb haast, welke kant ging hij op?

Sniezel: Es even kijken, eeh, klein mannetje . . .*(kijkt naar D1 en D3)*

Dopie: Met een rare muts, mmm . . . *(pakt muts van het hoofd en krabt zich nadenkend achter zijn oor)*

(Voor degene die uitleg nodig hebben, de dwergen zijn ook allemaal kleine mannetjes met rare mutsen op hun hoofden)

Koningin: *(dreigend met het mes)* Als jullie denken dat je leuk bent, dan weet ik ook nog wel een leuk spelletje, het heet, 'hak een dwerg aan stukken'. Zeg op waar die rotnar heen ging of ik maak hondevoer van jullie!!

Te bang om te spreken, wijzen de dwergen gezamenlijk in de tegenovergestelde richting van waar de nar heen ging. De koningin sprint de aangewezen richting in.

Dommel: Die arme nar, als ze hem te pakken krijgt, is hij er geweest.

Sniezel: Ze is in ieder geval niet veel veranderd sinds de laatste keer dat we haar zagen.

Dopie: Ze ziet er nog veel moordlustiger uit dan vroeger, dat gaat nooit goed.

(Nar sprint weer langs de dwergen het toneel over.)

Dommel: Daar gaat 'ie! Hé nar wacht eens even!

Sniezel: Blijf staan!

Dopie: Kom terug!

Nar: *(om zich heen kijkend)* Ja, wat willen jullie, schiet op ik heb haast.

Dommel: We weten dat de koningin het op jou gemunt heeft, misschien kunnen we je helpen.

Sniezel: Je kunt bij ons schuilen tot ze uitgeraad is.

Sneeuwitje: Dat is een goed idee, bij de dwergen ben je veilig.

Dopie: Ons huisje is zo goed verborgen in de struiken, ze vindt je er nooit.

Nar: Nou dat is aardig van jullie zeg. Ik begon net mijn vertrouwen in de mensheid te verliezen. Misschien kan ik me dan bij jullie ook nog wat opfrissen, ik heb het ontzettend warm gekregen van al dat rondrennen.

Sneeuwitje: *(ruikt)* Ja doe dat, een lekker frisse douche is wel nodig.

Dommel: Tuurlijk kan dat, we hebben ook een lekker kippetje in de oven, je zult wel honger hebben, zeker.

Sneeuwitje: Met een pot augurken erbij hmmmmmmmm.

Nar: Nou en of! Het water loopt me nu al in de mond, jullie zijn geweldig!! Misschien kan ik als dank een liedje voor jullie zingen.

Sniezel: Wij zijn gek op liedjes!!

Dopie: Maar we moeten nu wel gaan, want volgens mij is het hier niet pluis. Kun je lopen en zingen tegelijk?

Nar: Jazeker! Geef de maat eens aan.

(De dwergen gaan stampend marcheren en zodra de nar begint te zingen, marcheren ze met z'n vieren van het toneel af)

(Sneeuwitje is achtergebleven in haar bostuin met de behangrollen ed. Karkas komt op en ziet een mogelijkheid om haar eens flink te sarren)

Sneeuwitje: Oh, wat doe jij hier?

Karkas: Laat me effe op adem komen. *(hijgend)* Lang geleden dat ik weer eens ouderwets het bos heb rond gevlogen. Poeh!

Sneeuwitje: Je komt zeker om me te pesten. Ga weg!!

Karkas: Sneetje toch! Wat een wantrouwen ook altijd met jou.

Sneeuwitje: Mijn naam is Sneeuwitje! Als je dat niet kunt onthouden, dan zeg je maar 'mevrouw'.

Karkas: Mevrou *(diepe buiging)* Ik ben niet gekomen om je te pesten maar om je te heleen. Uw dienaar! De barmhartige samaritaan. De edele ridder die de jonkvrouwe uit de nood komt helpen.

Sneeuwitje: Waar heb je het over?

Karkas: Je angstdromen, liefje. Ik heb je eenzame kreet om hulp zojuist gehoord en ik moet zeggen, het heeft me DIEP geraakt. Daarom ben ik nu hier om al je zorgen weg te nemen.

Sneeuwitje: Jij bent 1 van mijn zorgen, dus neem jezelf maar weg en verdwijn! Dan zal ik me een stuk beter voelen.

Karkas: Als ik je nou beloof dat ik zonder dollen je probleem op kan lossen.

Sneeuwitje: Waarom zou je dat doen? Je bent nooit anders dan vervelend tegen me geweest.

Karkas: Uit wroeging natuurlijk. Ik ben intussen ook ouder en wijzer geworden. PESTEN IS NIET AARDIG!

Sneeuwitje: Ik geloof er niets van.

Karkas: Wat krijgen we nou? Sneeuwitje die cynisch is geworden? Die niet meer in de goedheid der mens gelooft? En met zo'n houding wil jij een kind ter wereld brengen? Een onschuldig kind wantrouw en afkeer aanleren? Dat valt me van je tegen Snee- . . . witje.

Sneeuwitje: (*terzijde*) Mmm. Over dat opvoeden in wantrouw heeft hij natuurlijk gelijk. Misschien moet ik hem nog maar een keer een kans geven. Het is mogelijk dat hij het nu oprecht meent.

(*tegen de raaf*) Oké raaf, vertel, hoe kan ik het best mijn kindje tegen de boze koningin beschermen?

Karkas: Weet je het zeker dat je het wilt horen?

Sneeuwitje: Voor de veiligheid van mijn kleintje doe ik alles!

Karkas: Het zal niet meevallen! Het vergt een zekere mate van meedogenloosheid.

Sneeuwitje: Zolang ik haar niet hoef te vermoorden, kan ik best wel hard optreden tegen de koningin.

Karkas: Zo mag ik het horen, laat die sterke kant maar naar boven komen. Sneeuwitje is geen Sneeuwatje! En het goede nieuws is, je hoeft niet eens in de buurt van de koningin te komen.

Sneeuwitje: Echt niet? Ooh, gelukkig! (*opgelucht*) Maar eh, wat moet ik dan wel doen?

Karkas: Als jouw kindje geboren is . . .

Sneeuwitje: Ja . . . ?

Karkas: En het ligt te slapen in het ledikantje . . .

Sneeuwitje: Ja – aa . . . ? (*aarzelend*)

Karkas: En je ziet dat het mooier is dan de koningin . . .

Sneeuwitje: Wat natuurlijk het geval zal zijn.

Karkas: . . . uiteraard. Dan pak je een viltstift.

Sneeuwitje: Een . . . viltstift?

Karkas: Zo eentje die niet afwasbaar is, weet je wel?

Sneeuwitje: Die ik gebruik om de namen van de dwergen in hun kleren te schrijven?

Karkas: Ja . . . zo een ja, een goeie dikke zwarte.

Sneeuwitje: En dan?

Karkas: En dan . . . met een paar snelle bewegingen teken je een grote harige stoppelbaard op de perzikkenwangetjes van die kleine!

Sneeuwitje: Wat!!!??

Karkas: En een snor! Merkt 'ie niks van, kan 'ie meteen niet meer de mooiste zijn dus geen gedoe met een jaloerse koningin. Goeie hè?

Sneeuwitje: Wat ben jij voor een afschuwelijk beest? Hoe durf je zoiets vreselijks zelfs maar te bedenken! Ik kan je niet meer zien!

Karkas: (*proestend*) Haa, haa, haaaaa! Hiehiehie!! Je bent er weer ingetrapt! Je had je eigen gezicht eens moeten zien, wat een prachttuitdrukking! Ik had een foto moeten nemen. Ha haaaa! Wat een sukkel!!! Elke keer weer!!! Haaa (etc). (*hoort vleugelslagen*) oh get, me maten. (*gaat af*)

(*Sneeuwitje gaat geschrokken af naar haar huis*)

Opkomst Vladimir en Engelbert.

Engelbert: Ga de nar zoeken, ga de nar zoeken, Karkas heeft makkelijk praten. Wie heeft hem eigenlijk tot leider uitgeroepen?

Vladimir: Hij blijft achter op zijn luie veren zitten niks omdat er zogenaamd iemand aanwezig moet zijn als de koningin terug komt.

Engelbert: Het werk verdelen, ja dat kan hij als de beste, maar zelf in actie komen, ho maar . . . Hé, zijn we hier niet al eens eerder langs gekomen?

Vladimir: Hoe bedoel je?

Engelbert: Nou, zie je die eik? Volgens mij zijn we daar een kwartier geleden ook al voorbij gevlogen.

Vladimir: Oh, oh wat hebben we weer een oog voor detail. Hij ziet een eik. We zijn in een bos knuppel, het staat hier vol eiken. Het bos puilt uit van de eiken. Dit is waarschijnlijk de duizendste eik die we vandaag gezien hebben. Oh, kijk, daar gaat een mus, die heb je zeker ook al gezien vandaag.

Engelbert: Doe is effe normaal, Vlaad. Is het soms mijn schuld dat we met deze rotklus opgescheept zitten? Ik was niet degene die meteen opsprong toen Karkas zei dat we de nar moesten gaan zoeken. Ik was niet degene die zei: 'Natuurlijk Karkas, doen we meteen Karkas, we zijn al weg Karkas! Ik kreeg niet eens tijd om mijn jas aan te trekken want jij moest zo nodig als een bezetene de orders van Karkas opvolgen.

Vladimir: Ik heb jou anders ook niet horen tegensputteren. Ja, nu durf je wel, nu hij er niet meer bij is maar straks sta je weer met knikkende knieën tegenover hem te stamelen dat je zóóó je best hebt gedaan. Je bent gewoon een lafaard.

Engelbert: En jij een zacht gekookt ei. Het zacht gekookte ontbijteitje van Karkas. Met huid en haar vreet hij je elke dag op en toch blijf je elke dag weer bij hem aankloppen. 'Heb je nog wat voor me te doen, Karkas, mag ik je schoenen poetsen Karkas?'

Vladimir: Ik poets alleen zijn schoenen om jou onder zijn zolen vandaan los te peuteren, zo loopt hij over je heen. Kijk, ik zie nog een voetafdruk op je rug.

Engelbert: Oh ja? Je moet zo doorgaan, dan zal ik zorgen dat er een paar voetafdrukken op jouw achterkant geplaatst worden.

Vladimir: Dat moet je proberen . . . kom maar op . . . je durft zeker niet hè, bangerik, lafaard.

Engelbert: Ik sla je in mekaar.

Vladimir: Oooh, ik sta doodsangsten uit. Als je ook maar een veer naar me uitsteekt, schop ik je het hele bos door.

Engelbert: Oke, je hebt erom gevraagd . . .

(Hier komt een worstelgevecht dat zo lang of kort kan duren als nodig is. Op een gegeven moment beginnen er geluiden door te dringen van achter de coulissen.)

Engelbert: Sssssssht!! Luister. Ik hoor wat.

Vladimir: Oh hij hoort wat, smoesjes je hebt zeker genoeg gehad . . .

Engelbert: SHH! Luister nou man . . .

Vladimir: De nar!! Ik hoor hem zingen! Er achteraan . . .

(Hier rennen de twee het toneel af achter de geluiden aan)

Scène 3: spiegel, koningin, raven

We zijn terug in het kasteel, de spiegel hangt aan de muur, de raaf zit in het raam met een dolk zijn nagels schoon te maken (of zo).

Opkomst koningin hijgend en puffend.

Koningin: Karkas, het lukt me niet, die nar kan veel harder rennen dan ik. Ik ben hem ergens in het bos kwijtgeraakt. Hij is vast al het land uit, ik haal hem nooit meer in.

Karkas: Daar had ik al op gerekend, majesteit. Het zit hem in die jurk, en die schoenen. Majesteiten moeten nu eenmaal ongemakkelijke kleren aan, dat hoort bij hun vak. Maar goed dat ik voorzorgsmaatregelen getroffen heb.

Koningin: Wat voor voorzorgsmaatregelen, Karkas?

Karkas: Ik heb mijn vrienden erop uitgestuurd om te zien waar de nar heen is gegaan. Ze vliegen al een half uur boven het bos, ik verwacht ze elk moment terug.

Koningin: Had je me dat niet eerder kunnen vertellen, voordat ik halsoverkop achter de nar aanging? Ik heb de hakken van mijn beste schoenen gebroken op boomwortels, en mijn mooie jurk is helemaal gescheurd toen ik bleef haken achter takken en struiken.

Karkas: Wie de mooiste wil zijn, O mijn koningin, moet nu eenmaal pijn lijden. Bovendien was u hard toe aan een beetje lichamelijke beweging. U heeft een jaar lang alleen maar voor de TV gehangen, daar wordt een mens slap van.

Koningin: Zeg, Karkas, ik bepaal zelf wel wat ik nodig heb of niet. Een brutale mond van jou heb ik zeker niet nodig, dit is nog altijd mijn kasteel en ik ben nog altijd jouw koningin. Dus pas een beetje op je woorden anders gooi ik je eruit.

Karkas: Oké, oké, ik houd mijn mond al. *(naar het publiek)* Ze is nu nog wel de baas, maar dat duurt niet lang meer, hi hi hi. Straks ben ik de baas, ha ha ha.

Koningin: En wat hangt die spiegel er toch weer met een lang gezicht bij zeg. Hé huilebalk, wat is er met jou aan de hand?

Spiegel: O hare majesteit, het is allemaal zo verschrikkelijk.

Koningin: Wat is verschrikkelijk? Je geliefde nar leeft nog steeds, jou heb ik ook nog niet aan stukken gesmeten, ookal begin ik daar hartgrondig spijt van te krijgen. Waar zeur je nou weer over?

Spiegel: Het is mijnheer Karkas, uw raaf. Hij heeft afschuwelijke plannen gemaakt toen u weg was.

Koningin: O ja? Wat zijn dat dan voor plannen?

Op dit moment komen de andere raven binnen en Karkas haast zich om de koningin bij de spiegel vandaan te krijgen.

Karkas: Aha! Daar zijn ze! Kom gauw, koningin, nu zullen we erachter komen waar de nar zit. Jongens, wat hebben jullie te melden, laat je koningin niet langer in spanning zitten, vertel!

Engelbert: Na het bos drie keer in de rondte gevlogen te hebben . . .

Vladimir: en weer terug . . .

Engelbert: en weer terug . . .

Vladimir: En toen nog eens drie keer in de rondte . . .

Engelbert: Nog eens drie keer in de rondte . . .

Vladimir: . . . van je hopsasa

Engelbert: . . . van je hop- (*realiseert zich dat de ander hem in de maling neemt*) Hou nou op! -eh, afijn, we zijn erachter waar de nar nu, op dit moment is.

Koningin: (*met ingehouden woede*) Nu begin ik mijn geduld te verliezen. (*dan brullend*) WAAR IS DE NAR!!! WAAR – IS – DE – NAR!!!!? (*in het gezicht van Vladimir*)

Vladimir: (*snel*) Bij de dwergen! Hij houdt zich schuil in het huisje van de 7 dwergen. Hij is ze in het bos tegengekomen en ze hebben hem met zich meegenomen.

Engelbert: Hij mag bij ze onder de douche.

Vladimir: Ja, maar eerst gaan ze kip eten en liedjes zingen.

Spiegel: (*met een stralende glimlach*) wat gezellig!

Koningin: (*kwaad*) Die . . . die . . . KNEUTERDWERGEN! Altijd zijn ze me te slim af. Nu krijg ik de nar nooit te pakken. (*gaat er somber bij zitten*) Kip eten en liedjes zingen, ze nemen we gewoon in de maling. Ze zetten me voor gek! . . . En jij! (*wijzend naar Karkas*) Jij zei dat de dwergen het te druk hadden met de kinderkamer van Sneeuwwitje. Aan jou heb ik dus ook helemaal niks.

Karkas: Maar koningin, eigenlijk heeft u mij helemaal niet nodig.

Koningin: Hoe bedoel je, Karkas?

(*de spiegel kijkt alweer bezorgd*)

Karkas: (*heeft een idee*) We zijn het belangrijkste helemaal vergeten.

Koningin: Wat dan? Wat dan?

Karkas: Wat lopen we toch moeilijk te doen! U kunt toch toveren! We gebruiken gewoon uw toverkunst om de nar te grazen te nemen!

Koningin: *(hoopvol)* Hoe doen we dat dan?

Karkas: U moet het vertrouwen van de nar winnen. Of beter nog, u moet de nar betoveren, zodat hij verliefd wordt op u, dan komt hij vanzelf naar u toe!

Koningin: Mmm. De nar moet verliefd worden op mij, geen slecht plan. Ik heb nog wat liefdespoeder, als ik dat over hem heen gooi, dan is de nar meteen verliefd op mij. Maar hoe kom ik bij hem zonder dat de dwergen het merken?

Karkas: Als hij onder de douche staat natuurlijk! Na het eten doen de dwergen altijd een dutje. Dan gaat hij natuurlijk onder de douche en dan kunt u ongemerkt naar binnen sluipen om het poeder over hem heen te gooien.

Spiegel: Wat gemeen! Wat gemeen! O koningin, luister toch niet naar hem!

Koningin: Hou je kop, zeurkous. Karkas! Zoals ik al zei, je bent een genie, een slimmerik! Ik ga meteen het poeder halen. *(af)*

Spiegel: Mijnheer raaf, waarom bent u toch zo gemeen? Waarom doet u toch van die akelige dingen? Waarom kunt u niet gewoon lief zijn zoals Sneeuwwitje?

Karkas: Met lief zijn kom je nergens, sukkel. Als je iets wilt hebben dan moet je het inpikken. En dat ga ik doen, ik ga het kasteel van de koningin afpakken. HAHA!!

Spiegel: Als je niet aardig en lief bent dan wil niemand je vriend zijn, dan ben je altijd alleen, kijk maar naar de koningin.

Karkas: De koningin is zo goed als dood. En als ik haar met mijn scherpe snavel heb doodgestoken, dan wordt jij ook weer een gewone spiegel en dan hoeft ik tenminste niet meer naar je te luisteren. Bah, ik ben gewoon misselijk geworden van je zoete praatjes over lief zijn en vrienden maken, ik denk dat ik maar even naar de WC ga. *(af)*

Spiegel: Dat loopt nooit goed af, o jeetje wat moet ik toch doen *(jammerend)*

(koningin komt op met een grote doos poeder, het deksel houdt ze in haar hand, ze kijkt in de doos)

Koningin: Ik vraag me af of dit poeder nog werkt, het heeft een jaar in de kast gestaan, misschien moet ik het op iemand uitproberen. Zeg spiegel, waar is Karkas?

Spiegel: Hij is even naar het toilet, maar koningin pas toch op, hij heeft boze plannen. Hij wil u doodsteken met zijn snavel.

Koningin: Mij doodsteken? Je kraamt weer eens onzin uit natuurlijk.

Spiegel: Nee echt waar! Hij zei het zelf.

Koningin: Denk je nou echt dat ik naar jouw gezwam ga zitten luisteren? Iemand die beweert dat de nar de mooiste in het hele land is, heeft klei tussen zijn oren in plaats van hersenen. Spiegeltje, spiegeltje, jij bent gek. Wie is ook al weer de mooiste in het land?

Spiegel: De hofnar van Sneeuwwitje is de mooiste in het land.

Koningin: Zie je nou wel? Hartstikke getikt ben je. Maar goed, je zult nog wel anders piepen als ik klaar ben met die halfgare harlekijn. Nou op wie kan ik dit poeder eens testen? (*ziet Engelbert en Vladimir*) Hé jullie daar, kom eens hier.

Engelbert en Vladimir: Eh, u bedoelt ons?

Koningin: Ja jullie, kom schiet op. Ga hier staan, tegenover elkaar, met de gezichten naar elkaar toe, ja, zo is het goed. Nu, pak elk een handje poeder uit deze doos. (*laat elk een handje pakken*) En als ik het zeg, gooien jullie het poeder over elkaar heen, oké?

Engelbert: Wat leuk, een spelletje.

Vladimir: Het ruikt erg lekker, je kunt dit gerust over mij heen gooien hoor, heerlijk!

Koningin: Goed, daar gaan we dan, (*neemt een aantal passen achteruit*) van je 1 . . . 2 . . . 3 GOOI!!

Engelbert en Vladimir gooien het poeder over elkaar heen, waarna ze beiden beginnen te niesen en te proesten. Als ze bijgekomen zijn, kijken ze elkaar verwonderd en ongelovig in de ogen.

Engelbert: (*met een diepe zucht*) Ooooh, Vladimir, wat ben jij MOOI zeg!

Vladimir: Engelbert mijn engel! Ik heb je eindelijk gevonden

Engelbert: Heel mijn leven heb ik op je gewacht, zeg me dat je voor altijd de mijne zult zijn.

Vladimir: Ik leg mijn hart aan jouw voeten, vertrap het niet, ik zal sterven zonder jou.

Engelbert: Oh prins van mijn dromen.

Vladimir: Oh ridder van mijn hart.

Engelbert: Kus me.

Vladimir: Kus mij.

(Engelbert en Vladimir kussen elkaar en lopen gearmd en in elkaar verzonken het toneel af)

Spiegel: (*stralend*) Ontluikende liefde, wat schattig!

Koningin: Nou het werkt wel zeg, sterk spul. Ik zal het deksel er stevig op drukken, zodat de doos goed dicht zit. Stel je voor dat 'ie onderweg open gaat en alle poeder eruit vliegt, dan is straks het hele land verliefd op elkaar, dan gaat iedereen zich zo aanstellen als deze twee.

Spiegel: Ik ben bang dat Karkas dan wel erg veel tijd op het toilet door zal brengen.

(opkomst Karkas)

Koningin: Ah, Karkas, we hadden het net over je. Hoe gaat het ermee?

Karkas: Het gaat wel weer een beetje, maar laat die spiegel in godsnaam haar mond houden. Ik zie dat u het poeder gevonden heeft.

Koningin: Ja, en het werkt ook nog steeds uitstekend. Ik ga gauw naar het bos, voor de dwergen wakker worden, wijs je me de weg, Karkas?

Karkas: Na u, mijn koningin. *(loopt langs de spiegel achter de koningin aan het toneel af)*
(tegen de spiegel) Hé lekker stuk, hou je nog een beetje van me? Of moet ik zeggen, 'lekkere stukken' HAHAHAHAAAA!!! Die geliefde nar van je is er geweest HAAAHAA.

Spiegel: Oh wat gemeen, wat gemeen. *(gaat weer een potje janken)*

Scène 4: nar, koningin, raven, dwergen

We zijn terug in het bos, in het huis van de dwergen, de deur van de badkamer staat op een kier. We horen de nar zingen onder de douche. Er liggen dwergen te slapen aan de andere kant van de kamer. De koningin komt sluipend binnen met de doos poeder in een hand en een mes in de andere hand, gevolgd door de raven.

Nar: OH SOLE MIO!! LALALADIDADA etc.

Karkas: Moet je die gek nou horen brullen. Wat een herrie.

Engelbert: Als de dwergen daar doorheen kunnen slapen . . .

Vladimir: . . . dan hoeven wij ook niet zo erg stil te doen.

Koningin: Ssshht! De nar zou je wel kunnen horen. En als hij erachter komt dat wij hier zijn dan slaat hij alarm en dan is ons hele plannetje naar de maan.

Nar: ZIJ DRONK RANJA MET EEN RIETJE!! MIJN SOFIETJE!! TIEDIEDIEDIEDIE!!

Engelbert: (*zingend*) . . . op een Amsterdams terras . . .

Vladimir: . . . zij was Hollands als het gras, lalalalalalala

Nar: Hallo? Is daar iemand?

Koningin: MIAUW!!

Nar: Ach het is de poes. Nou poes, je mag gerust binnen komen hoor, maar ik denk niet dat je het fijn vindt, al dat water. POESJE MAUW, KOM EENS GAUW, IK HEB LEKKERE ZEEP VOOR JOU!!!! LALALAAA

Koningin: (*tegen Karkas*) Karkas, ga buiten op wacht staan en neem die idioten met je mee.

Karkas: Ik denk dat het beter is als wij vast terug gaan naar het kasteel, koningin. Dan kunnen we alvast een feestje organiseren voor het moment dat u weer de mooiste bent.

Engelbert: Jaaah, met taart . . .

Vladimir: . . . en limonade!

Koningin: Jajaja, doe maar wat je wilt, vooruit wegwezen nu.

(*raven af*)

Koningin: zo, eindelijk rust. Es even kijken, mijn mes leg ik hier neer. Nu eerst het deksel van de doos afhalen en dan kan het feest beginnen, hi hi hi (*begint aan het deksel te prutsen*)

Nar: ELSJE FIEDERELSJE ZET JE KLOMPJES BIJ HET VUUR. MOEDER BAKT PANNEKOEKEN MAAR HET MEEL IS ZO DUUR.

Koningin: Ik denk dat ik de doos een beetje te goed heb dicht gedaan, ik krijg hem bijna niet open. *(trekt uit alle macht aan het deksel)* Tjonge, hij zit wel erg stevig vast hoor! Als ik nou mijn nagels onder het randje klem en dan met een goede ruk aan het deksel . . . *(uiterste inspanning, en met een ruk vliegt het deksel van de doos af, waardoor een flinke hoeveelheid poeder uit de doos schiet, in het gezicht van de koningin. Verblind door het poeder zet ze niesend en proestend de doos ergens neer, dan wrijft ze zich in de ogen)*

Nar: TINGELINGELINGE PANNEKOEK! STROOP MET ROZIJNEN.

Koningin: Wat hoor ik daar voor prachtige melodieën?

Nar: TINGELINGELINGE PANNEKOEK!

Koningin: Er is er maar 1 die zo gevoelig kan zingen als hij. De liefste man van de wereld.

Nar: KOM OP BEZOEK!

Koningin: Hoor! Hij roept mij, hij heeft me nodig, mijn man, mijn geliefde . . .

Nar: ZO! Klaar is Kees, daar knapt een mens van op, zo'n verfrissende wasbeurt. *(stapt tevoorschijn met een handdoek om zijn middel, schrikt zich vervolgens te pletter als hij de koningin ziet staan)* WAAAH!! Een op de koningin lijkende heks met een wit gezicht!! Een spook! Verdwij, verschrikkelijke verschijning!!!

Koningin: Oh meneer nar, wat heeft u toch een heerlijk mannelijke kaak, en wat een onweerstaanbare vastberaden kin! *(wil het gezicht van de nar aanraken)*

Nar: KSSSST. Ga weg heks! Je wilt me natuurlijk betoveren. Blijf bij me vandaan.

Koningin: Ja uw fabelachtige muziek heeft me betoverd, u heeft mijn hart veroverd, kom in mijn armen!

Nar: *(ziet het mes)* Ja daar trap ik niet in! Je probeert me te verleiden zodat je dat mes in mijn ribben kunt parkeren natuurlijk. Ik heb heus wel gehoord dat je me in mootjes wilt hakken.

Koningin: Ik ben als was in uw handen, mijn hart schreeuwt om uw liefde, oh kom toch bij me, laat me u omhelzen!

Nar: Verroer je niet. Geen stap verder, of ik sla alarm.

Koningin: O zalige man.

Nar: O weerzinwekkende heks.

Koningin: O edele muze.

Nar: O afschuwelijke sloerie.

Einde zichtversie...